El got

Ahir després del partit d'Anduva em quedava amb el dubte de saber si s'havia de veure el got mig ple o mig buit. I com que no ho sabia em vaig dedicar a escoltar valoracions de tota mena, però, la veritat, tampoc en vaig treure l'aigua clara.

La majoria d'opinions lloaven les ganes de l'equip en el darrer tram de partit, però també hi havia qui deia que un punt no ens farà créixer, si el que es busca és alguna cosa més que la permanència.

El mateix Francisco deia en sala de premsa que l'equip no mereixia perdre, però alhora també reconeixia que el Girona havia anat a Anduva «a una altra cosa». Vaja, que un punt no era el botí esperat.

El got es veia mig ple veient la tornada de Juanpe, que no jugava des de finals de setembre, però en canvi mig buit si es té en compte la fragilitat defensiva mostrada ahir contra el Mirandés, mínim en dos dels tres gols.

S'havia de veure per força en positiu que Stuani hagués tornat a trobar porteria, però això contrasta amb el fet de marcar tres gols fora de casa per treure un sol punt.

I com també deia algú, són dades constatables que és massa poc haver sumat únicament set punts dels darrers vint-i-quatre. Tot i que hi havia qui pensava que la reacció d'ahir ha de ser la millor motivació per encarar el partit del pròxim diumenge contra un Castelló que està en places de descens.

Vaja, que al final i després d'escoltar moltes opinions em vaig quedar amb la idea que el d'ahir és el fidel reflex del Girona d'aquesta temporada. Un equip que per moments et dona alegries, però que ho combina amb estones on els disgustos són destacables. I un equip que sembla que sí, però que sovint no. No sé si m'explico.

Bé, de fet em sembla que s'entén bé això que dic, perquè en les últimes setmanes cada vegada són més les opinions que diuen que cal anar pels cinquanta o cinquanta-dos punts de la salvació, perquè la resta es veu tot molt lluny. Malgrat l'exaltació d'eufòria d'ahir.

Font del document: https://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2021/02/14/got/1089066.html?utm_source=rss